

Žijí a pracují v Praze.

Společně i jednotlivě se zúčastnili několika oborových výstav v Praze: Hračka a loutka (1979), Výtvarní umělci dětem (1979), Radost dětem (1981).

Jejich hračky byly vystaveny v Pavilonu dětí v kanadském Montrealu (1978), v Nizozemí (1979), v Londýně (1979) a v Budapešti (1983).

Martin spolupracuje s Komeniem n. p. v Praze a společně vybavili školku v Kostelci nad Labem pohyblivými hracími panely.

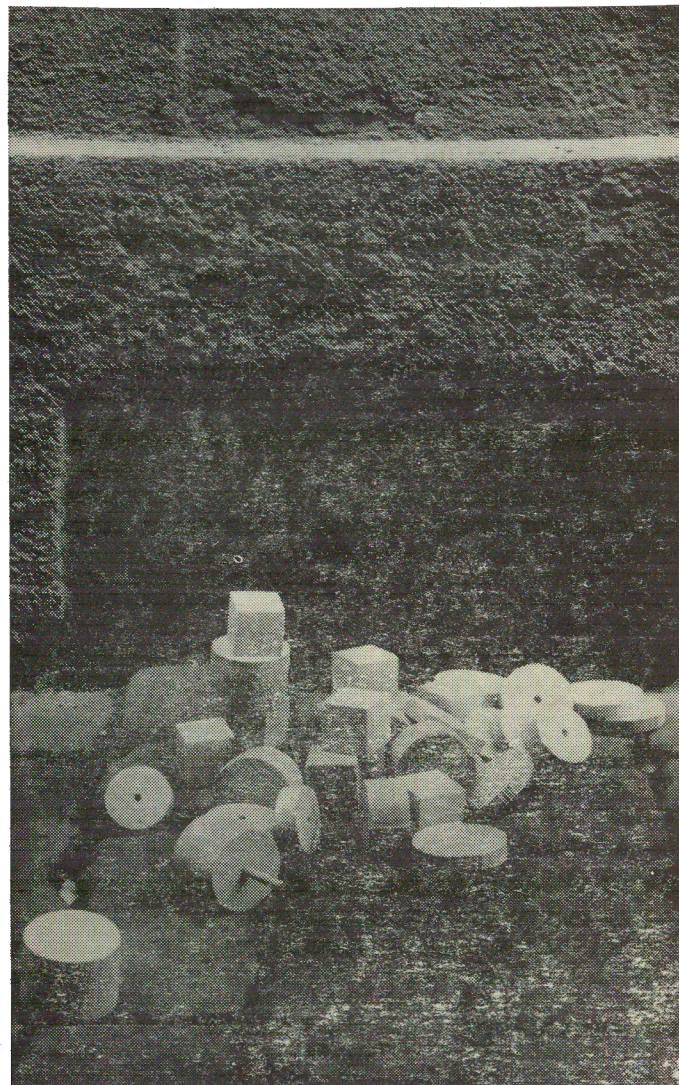
Jejich loutky hrály v několika televizních inscenacích, jednak jako autorská díla, jednak jako realizace. V březnu 1984 dokončili dvanáctidílný seriál pro Čs. televizi Rok má dvanáct měsíců. Spolupracují na Studiu Kamarád a s jejich prací jsme se také setkali v seriálu Arabela.

Vytvořili návrhy loutek pro královéhradecké divadlo Drak pro hru Tučňáci (1976) a návrhy a realizaci inscenace Drak šestihlavý pro divadlo Loutka v Praze (1983).

Pro Propagační tvorbu a Výstavnictví vytvořili několik historických modelů, které můžeme vidět např. na Karlštejně (dvořenská komnata), v Jáchymově (důlní zařízení ze 16. stol.), rodové erby na Konopišti, husitská bojiště v Táboře a Přibyslavi, model hradu Kokořína a Křivoklátu.

83. výstava v rodném domě Václava Šolce v Sobotce. Pořadatelé: Okresní galerie v Jičíně, Osvětová beseda v Sobotce, Spolek sběratelů a přátel exlibris, kolektivní člen České společnosti pro estetiku při ČSAV v Praze, Albatros, nakladatelství pro děti a mládež v Praze. Sezóna 1984.

Vytiskly Tiskařské závody, n. p., provoz 77, Mnichovo Hradiště

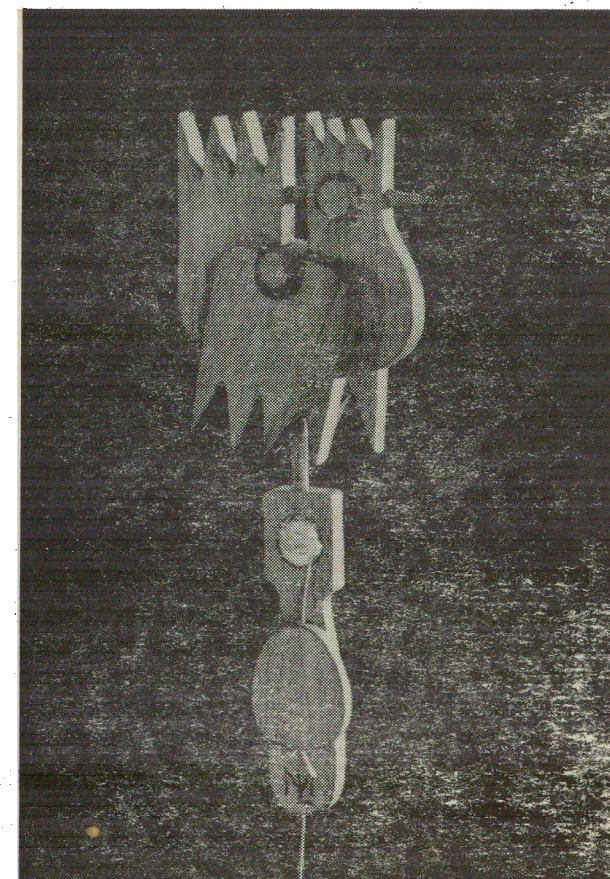
RENATA A MARTIN LHOTÁKOVI

HRAČKY

Rodný dům

Václava Šolce

Sobotka, červen 1984

Renata s Martinem maturovali na Střední umělecko-průmyslové škole, obor hračka a drobný umělecký průmysl, v roce 1966. V první polovině sedmdesátých let absolvovali DAMU, tentokrát obor scénografie a technologie loutek – tolik krásná léta studentská. První školou života jim byla spolupráce s Trikovým studiem Čs. televize v Ženských domovech, z těch dob si můžeme pamatovat jejich podíl loutkařů – realizátorů na několika večerníčkách. Pozvání na první vlastní televizní pohádku přišlo až z Ostravy, pro kterou Lhotákovi tehdy stvořili slušnou řádku zvířecích postaviček. Svým způsobem to byl maličký historický krok, tady se učili dělat velké chlupaté loutky, do jejichž hadrových rukou loutkoherec strčí svoje lidské a figurku rozhýbá. A to už byl prakticky start k Jühelákům. A ke studiu Kamarád a k hojně práci pro obrazovku, se kterou se roztrhl pytel.

Chtěla bych vám nabídnout čas a místo (a nemám ani jedno ani druhé) na vyprávění o posezení v jejich ateliéru, kde se v posledních měsících z polystyrénu, hadýrků, papíru, barev a dřeva vylouply loutky pro nový televizní seriál Rok má dvanáct měsíců. Chtěla bych štrachat na jejich půdě v haraburdí loutek a rekvizit, které už na obrazovce odehrály svoje; srovnávat veselou robustnost všeho, co dělali podle návrhů Stanislava Holého s jemnou poetičností loutek, které si navrhovali sami; uvažovat o tajemství téhle práce – o schopnosti strefit se do výtvarné předlohy, dotáhnout ji technologicky tak, aby se s loutkou dalo volně a tvárně pohybovat, aby na obrazovce hrála obličejem i každým detailem, aby výraznou barevností přehlušila smutně neutrální základ černého divadla.

Chtěla bych nacházet souvislost mezi loutkami a letitou láskou Lhotákových – hračkou.

Co o ní? Pohyblivost, až lyrická stručnost tvarů, lehoučké ozvěny folklóru. Tvrdé dřevo, které se pod rukama mění jako plastelína. Ptáci mávají křídly, kostky se skládají a rozkládají, bukové panenky ohýbají ruce. Nápad, leckdy spíš jednoduchý než složitý, dokázal rozbit strnulost neživé hmoty. Loutka nebo hračka? Snad nekonečné jeviště hry, která dětský mozek provokuje: hledej ve mně věčnou proměnlivost tvarů, kou-

kej, co všechno se dá se mnou provádět, namáhej si hlavu i prsty. Jsem jen dřevo, ale můžeš ve mně objevit stopy živého stromu, který se ohýbá ve větru.

Naposledy se takhle Martin s Renatou představili vloni ve Starých Hradech u Jičína. A nemám pocit, že by se za ten rok, který uběhl, herny našich mateřských škol těmito půvabnými nápady přesytily. Takže jeden z životních plánů Lhotákových trvá dál.

MARIE HOMOLOVA

RENATA LHOTÁKOVÁ

narozena 1947 v Praze

MARTIN LHOTÁK

narozen 1947 v Jičíně

Studovali společně na Střední umělecko-průmyslové škole v Praze, obor hračky u prof. Viktorie Fixla (v letech 1962–1966), a na katedře loutkové scénografie a technologie na DAMU v Praze u prof. R. Landera a doc. Václava Kábrta. Martin nyní pracuje na této katedře jako odborný asistent.

